

## Ὀκτώβριος

Κυριακή 4η Ὀκτωβρίου 2020

Κυριακή Β΄ Λουκᾶ

(Λκ. 6, 31 – 36)

*«Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες»* (Λκ. 6, 36).

Δύσκολα καί ὄμορφα τά λόγια τοῦ Χριστοῦ πού ἀκούσαμε στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Στήν περίφημη ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία Του παρουσιάζει τό θέλημά Του. Αὐτό δέν εἶναι μία σειρά ἀπό ἠθικές ἐπιταγές καί κανόνες καλῆς συμπεριφορᾶς. Εἶναι ὁ πρακτικός τρόπος μέ τόν ὁποῖο μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ὁμοιάσει στό Θεό καί νά ἐνωθεῖ μαζί Του. Εἶναι ἡ παρουσίαση τῶν φυσικῶν γνωρισμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Στήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία παρουσιάζεται ὁ ἄνθρωπος ὅπως πλάστηκε. Αὐτή ἡ πρώτη

μορφή είναι ο φυσικός άνθρωπος, ο οποίος, εάν κρατήσει όλ' αυτά τα πρωταρχικά χαρακτηριστικά του, φτάνει στην ολοκλήρωση της ύπαρξής του, πού είναι η όμοίωση και ένωση με το Θεό. Στα φυσικά χαρακτηριστικά του ανθρώπου είναι η αγάπη. Ο άνθρωπος πλάστηκε για να αγαπάει. Έτσι, ο Κύριος παρουσιάζει το πιο σημαντικό γνώρισμα της πρακτικής αγάπης και λέγει τούτη τη δύσκολη και όμορφη φράση: «γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες».

Αξίζει να ψάξουμε και να κατανοήσουμε τί σημαίνει αυτό, για να βρούμε τη φυσική μας προοπτική προς τη θεογνωσία και τη θέωση. Να γίνουμε οἰκτίρμονες ζητάει ο Κύριος, επειδή μπορούμε να τό καταφέρουμε. Είναι μέσα στις δυνατότητές μας, αφού η αγάπη δόθηκε ως φυσικό χαρακτηριστικό και μπορούμε εύκολα να τή βιώσουμε. Ο οἰκτίρμων άνθρωπος έχει τρία βασικά χαρακτηριστικά στη συμπεριφορά του. Πρώτον, καταλαβαίνει τόν άλλο, τόν κατανοεί, τόν δικαιολογεί, δεύ-

τερον, συγχωρεί και άνέχεται τόν άλλο, ακόμη και στίς μεγαλύτερες πτώσεις και στά πιο φρικτά λάθη, και τρίτον, συμπαραστέκεται και παρηγορεί τόν αδελφό του, έπειδή ακριβώς τόν θεωρεί αδελφό του, μέ κοινό Πατέρα τό Θεό και κοινή οικογένεια τήν Έκκλησία.

Ό οϊκτίρμων άνθρωπος έχει κατανόηση για τούς διπλανούς του. Ξέρει τίς ανθρώπινες αδυναμίες. Καταλαβαίνει πώς ό,τι κάνει κάποιος τό κάνει έπειδή έχει λόγο. Σέ μία έποχή αποξένωσης και απομόνωσης είναι πολύ σημαντικό νά μπορεί νά καταλαβαίνει ό ένας τόν άλλο. Μέσα στή γενική άδιαφορία και στόν καιροσκοπισμό, πού βασιλεύουν παντού, ό οϊκτίρμων είναι ό άνθρωπος τής κατανόησης. Ξέρει νά ακούει, χωρίς νά βιάζεται νά απαντήσει. Ξέρει νά υπομένει, χωρίς νά βιάζεται νά εκδικηθεί. Ξέρει νά βλέπει τίς αιτίες και τά κίνητρα πέρα από τίς πράξεις. Ξέρει πώς όλοι είμαστε ικανοί νά κάνουμε τά πάντα και γι' αυτό δέν πρέπει νά παριστάνουμε

οὔτε τούς ἔξυπνους οὔτε τούς ἐνάρετους. Εἶ-  
 ναι πολύ παρήγορο νά συναντήσῃ κάποιος  
 ἕναν οἰκτίρμονα ἄνθρωπο στή ζωή του. Θά  
 ἔχει βρεῖ κάποιον νά τόν ἀκούει καί νά τόν  
 καταλαβαίνει. Ὁ οἰκτίρμων καταλαβαίνει τά  
 προβλήματα καί τά θέματα τῶν ἄλλων. Μόνον  
 ὅταν κατανοήσουμε πολύ βαθιά τό πρόβλημα,  
 ὑπάρχει ἡ πιθανότητα νά βροῦμε καί τή λύση.  
 Ὁ οἰκτίρμων δέ βρίσκει τή λύση μέ τίς  
 ἱκανότητές του, ἀλλά μέ τήν κατανόηση καί τή  
 συμπάθεια. Τό νά ἀντιλαμβανόμαστε τό δι-  
 πλανό μας στά προβλήματα, στά λάθη καί στίς  
 πτώσεις του εἶναι τό μεγαλύτερο δῶρο πού  
 μπορούμε νά τοῦ κάνουμε.

Δεύτερον, ὁ οἰκτίρμων ἄνθρωπος  
 συγχωρεῖ καί ἀνέχεται τό συνάνθρωπό του,  
 καθώς τόν βλέπει νά διαπράττει σφάλματα  
 καί ἀπροσεξίες. Σ' αὐτό τό σημεῖο ὁ  
 οἰκτίρμων ἄνθρωπος προσεγγίζει καί μοιάζει  
 πάρα πολύ μέ τόν Πανοικτίρμονα Θεό. Ὅταν  
 μέσα μας ὑπάρχουν σπλάχνα οἰκτιρμῶν, θά

δείξουμε ανοχή στά λάθη τῶν ἄλλων. Δέν θά τούς κατακρίνουμε, δέν θά τούς κατακεραυνώσουμε, δέν θά τούς ἐκθέσουμε διαδίδοντας τό σφάλμα τους παντοῦ, δέν θά τούς ἐκδικηθοῦμε, δέν θά τούς τιμωρήσουμε γιά νά τούς κάνουμε τό δάσκαλο, δέν θά ἐπιδείξουμε τήν πνευματική μας δύναμη καί ποιότητα ἀπέναντι στή δική τους ἀδυναμία. Ἡ σπλαχνική καρδιά ἀνοίγει καί πλατύνεται, μεγαλώνει καί διευρύνεται, γιά νά μπορέσει νά χωρέσει μέσα της τόν ἁμαρτωλό ἀδελφό, τόν τεμπέλη, τόν ἀπρόσεκτο, τόν ἀνόητο, τόν ἀκαλλιέργητο, τόν ἄξεστο, τόν περιφρονημένο, τόν ἐξαρτημένο. Μόνον ὁ ἀληθινός χριστιανός ἀνοίγει τόσο πολύ τήν καρδιά του, γιά νά βάλει μέσα ὅλους τούς ἀνθρώπους, χωρίς κατηγορίες καί προτιμήσεις, χωρίς προκαταλήψεις καί καλούπια. Αὐτό σημαίνει συν-χωρῶ, ἀλλιῶς συμβαίνει τό ἀντίθετό του, πού εἶναι τό στενα-χωρῶ!

Τρίτον, ὁ οἰκτίρμων ἄνθρωπος συμπαραστέκεται. Ὅχι μόνον κατανοεῖ, ὄχι μόνο συγχωρεῖ, τό πιό σημαντικό πού κάνει εἶναι νά ἐκφράζει τούς οἰκτιρμούς καί τήν ἀγάπη του στόν κάθε ἀδελφό ἔμπρακτα μέ τή συμπαράστασή του. Ὅποιος γέμισε τήν καρδιά του μέ οἰκτιρμούς καί φιλευσπλαχνία δέν δίνει, δίνεται. Δέν προσφέρει ἀπλῶς πράγματα, χρήματα ἢ λόγια. Προσφέρεται ὁ ἴδιος. Ἀδειάζει, κενώνεται, θυσιάζεται, ὄχι γιά νά πᾶνε ὅλα καλά, ἀλλά γιά νά πᾶνε ὅλα στό Χριστό. Ὁ οἰκτίρμων καί φιλόανθρωπος ἐκφράζει τήν ἀγάπη του στούς ἄλλους, γιά νά τούς δείξει ὅτι ἔτσι ἀγαπάει ὁ Θεός. Γίνεται ὁ ἴδιος παράδειγμα ἀγάπης, γιά νά ὀδηγήσει στή θεϊκή ἀγάπη. Μέσα ἀπό τή συμπαράσταση πού προσφέρει γίνεται ὁ ὁδοδείκτης πρὸς τόν οὐρανό. Ὁ οἰκτίρμων ἄνθρωπος εἶναι ἡ ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ πάνω στή γῆ. Στό δικό του πρόσωπο οἱ ἄλλοι βλέπουν τήν ἀπέραντη ἀγάπη καί τό μεγαλεῖο τοῦ Κυρίου.

«Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες» μᾶς λέγει σήμερα ὁ Λυτρωτής καί Θεός μας. Ἄν Τόν ἀκούσουμε, θά ἀνακαλύψουμε τήν ἀληθινή μας ἀνθρωπιά. Θά προσπαθήσουμε νά κατανοήσουμε τούς διπλανούς μας. Θά ἀνοιξοῦμε τήν καρδιά μας, γιά νά τούς βάλουμε μέσα, δηλαδή θά τούς συν-χωρέσουμε, ἀκόμη καί στίς πιό ἄσχημες πτώσεις τους. Θά τούς συμπαρασταθοῦμε μέ ὅποιο τρόπο μᾶς φωτίσει ὁ Κύριος, γιά νά τούς φέρουμε κοντά στό Χριστό, γιά νά τούς δείξουμε πώς ἡ ἀγάπη δέν εἶναι μόνο συναίσθημα, ἀρετή ἢ εὐχάριστη κατάσταση. Εἶναι πρόσωπο. Τό πρόσωπο τοῦ σταυρωμένου καί ἀναστημένου Ἰησοῦ, μέ τόν ὁποῖο μέσα ἀπό τούς δρόμους τῆς φιλανθρωπίας μακάρι νά μείνουμε ὅλοι ἐνωμένοι γιά πάντα. Ἀμήν.